

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Sáu, Ngày 09/12/2022

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 1093

“MỖI NIỆM ĐỀU PHẢI NGHĨ TẠO PHÚC CHO XÃ HỘI”

Chư Phật Bồ Tát mỗi niệm đều nghĩ tạo phúc cho xã hội. Chúng sanh niệm niệm vì mình mà lo nghĩ. Hiện tại, trong xã hội chỉ một số ít người mở được tâm rộng lớn nhưng cũng đã rất nhiều chúng sanh đã có lợi ích. Nếu 1/3 người trong xã hội phát tâm rộng lớn thì rất nhiều chúng sanh sẽ có được lợi ích. Hôm trước, chúng ta có dịp về thăm quê Bác, Bác đã mở tâm rộng lớn vì lợi ích quốc gia dân tộc. Bác đã thay đổi vận mệnh của cả dân tộc. Rất nhiều quốc gia, dân tộc khác cũng ngưỡng mộ, hướng về Bác để học tập. Chúng ta mở tâm rộng lớn nghĩ về việc tạo phúc cho chúng sanh, cho xã hội thì chúng ta sẽ mang lại hạnh phúc cho rất nhiều người.

Chúng ta khởi niệm “*tự tư tự lợi*” thì chỉ chúng ta có thể có tiền tài, vật chất trong vài năm ngắn ngủi. Chúng ta khởi ý niệm “*tự tư tự lợi*” thì chẳng những chúng ta không lợi mình mà còn tổn mình, hại người. Hôm nay, chúng ta về tổ chức Lễ vía Phật A Di Đà tại tổ đình Phúc Hậu, các đồng tu đã phát tâm tổ chức buổi Lễ rất trang trọng, buổi Lễ sẽ mang lợi lợi ích cho nhiều chúng sanh. Chỉ cần chúng ta có một niệm lợi tha thì rất nhiều người có lợi ích. Ý niệm “*tự tư tự lợi*” có thể giúp chúng ta có thêm một khoản tiền lớn nhưng không khiến chúng ta có niềm an vui, hạnh phúc.

Phật Bồ Tát, Thánh Hiền nhân dạy chúng ta mở tâm rộng lớn để tạo phúc cho xã hội, cho chúng sanh. Chúng ta chuyển ý niệm “*tự tư tự lợi*” thành ý niệm lợi ích cho tha nhân thì chúng ta liền sẽ tự tại, an vui. Hòa Thượng nói: “***Chúng sanh ngu muội nên họ khởi ý niệm “tự tư tự lợi”. Ý niệm “tự tư tự lợi” chẳng những không có lợi mà còn có hại cho chính mình!***”. Người thế gian không biết rằng lợi người chính là lợi mình. Ý niệm lợi mình thì chẳng những không lợi mình mà còn hại người, hại mình. Hòa Thượng nói: “***Người chân thật có trí tuệ là người khởi được ý niệm lợi người. Lợi người chính là chân thật lợi mình!***”.

Chúng ta quán sát sẽ nhận thấy, ngày nào chúng ta khởi ý niệm lợi ích cho người thì chúng ta sẽ cảm thấy rất an vui. Ngày nào chúng ta khởi ý niệm vì mình, ý niệm lười biếng, chệnh mảng thì chúng ta cũng sẽ cảm thấy rất mệt mỏi. Chúng ta chọn ý niệm phấn đấu, nỗ lực thì tinh thần chúng ta luôn sáng khoái, tràn đầy năng lượng. Chúng ta khởi ý niệm lười biếng, chệnh mảng, “*lánh nặng tìm nhẹ*” thì chính chúng ta cũng cảm thấy mệt mỏi, phiền não.

Trong một số buổi giảng, tôi rất mệt, mắt tôi mờ thậm chí tôi không nhìn thấy mọi người, khi đó tôi chỉ khởi lên ý niệm học xong buổi này thì tôi đi cũng được. Khi tôi làm việc, nếu cơ thể chuyển biến khác thường, tôi cũng khởi ý niệm làm xong việc đã hứa với chúng sanh rồi thì có thể đi. Những năm trước, tôi bệnh rất nặng, có những lần tôi phải nằm trên xe, tôi cố gắng để có thể thở. Khi đến nơi, mọi người đã mời tôi lên nói nhưng tôi vẫn chưa dậy được. Khi đó, tôi khởi ý niệm xin Phật cho con nói 15 phút, khi vào lạy Phật xong thì tôi lại tỉnh táo, tôi nói liên tục trong khoảng 1.5 giờ. Nếu chúng ta không nỗ lực thì chúng ta không có cách nào thay đổi được chính mình. Chúng ta chỉ cần thay đổi ý niệm, từ ý niệm “*tự tư tự lợi*” thành ý niệm lợi ích cho tha nhân. Chúng ta cảm thấy mệt, cơ thể khác thường thì chúng ta càng phải nỗ lực.

Chúng ta phải quên đi chính mình, nghĩ đến việc tạo phúc cho xã hội, cho chúng sanh. Chúng ta quên đi “*cái ta*”, không còn “*cái ta*” thì bệnh không còn chỗ để nương vào. Tất cả chỉ từ một niệm. Chúng ta niệm “*tự tư tự lợi*” thì chúng ta thuận theo tập khí, phiền não, theo vận mạng của chính mình. Chúng ta không thuận theo tập khí, phiền não, vận mạng thì chúng ta sẽ vượt ra khỏi vận mạng. Người chân thật tu hành là người biết dụng tâm. Một ngày chúng ta niệm Phật, lạy Phật nhiều giờ thì đó chỉ là hình tướng bên ngoài.

Chúng ta chuyển đổi tập khí, phiền não, vận mệnh chỉ cần bằng cách chuyển đổi ý niệm. Buổi sáng, nếu chúng ta thuận theo tập khí, phiền não thì chúng ta không thể dậy học được. Nếu chúng ta khởi ý niệm bằng mọi giá chúng ta phải dậy học thì chúng ta đã thắng được nghiệp lực. Sáng nay, tôi vừa từ xứ lạnh về xứ nóng, đầu tôi vẫn cảm thấy lâng lâng, tôi bị sổ mũi rất nặng. Cơ thể không tương thích với thời tiết đó là việc của cơ thể còn việc tôi cần làm thì tôi vẫn làm. Nếu chúng ta cho phép mình nghỉ thì chúng ta sẽ nghỉ nhiều ngày tiếp theo. Tất cả chỉ bắt đầu từ chuyển đổi ý niệm. Ngay hiện tại, chúng ta phải dừng mãnh tinh tấn. Hôm nay, chúng ta phải dừng mãnh tinh tấn. Ngày mai không bao giờ đến, ngày mai vẫn là hôm nay.

Có câu chuyện về hai Cha con, khi Cha con nhìn thấy quán ăn để biển “*Mai ăn không cần trả tiền*”, hai Cha con quyết định quay về để ngày mai đến ăn. Hôm sau, khi hai Cha con

ăn xong thì chủ quán vẫn tính tiền bình thường. Chủ quán nói, hôm nay ăn thì vẫn phải trả tiền, ngày mai không bao giờ đến. Hôm nay, chúng ta phải dừng mãi, tinh tấn vượt qua tất cả chướng ngại, bệnh tật. Chúng ta dừng mãi, tinh tấn thì chúng ta làm chủ được chính mình, làm chủ được sinh tử.

Chúng ta không cần tìm kiếm những diệu pháp ở xa vời. Chúng ta chỉ cần chuyển đổi từ ngay nội tâm của chính mình. Chúng ta đổi ngược tâm “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”, hưởng thụ “*năm đục sáu tràn*”, “*tham, sân, si, mạn*” thì chúng ta làm chủ được tập khí của chính mình. Chúng ta làm chủ được tập khí thì chính là chúng ta làm chủ được vận mạng. Chúng ta cầu xin Phật Bồ Tát để chúng ta có thể làm chủ được vận mạng thì các Ngài cũng không thể giúp chúng ta.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta chuyển đổi tâm niệm thì chúng ta liền tự tại***”. Chuyển đổi tâm niệm chính là chuyển đổi tập khí, phiền não. Chúng ta không còn những tập khí của phàm phu thì chúng ta trở thành Phật Bồ Tát. Chúng ta vẫn là phàm phu vì chúng ta tùy theo tập khí, phiền não của chính mình. Phật Bồ Tát đã hoàn toàn làm chủ được tập khí, phiền não của chính mình.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta học Phật chúng ta phải bắt đầu từ mở rộng tâm lượng. Trên Kinh, Phật nói: “Tâm bao thái hư, lượng khắp pháp giới”*** Tâm chúng ta phải mở rộng ra vô cùng vô tận, không có bờ mé. Biển cả mênh mông vẫn có bờ mé, vẫn có giới hạn nhưng tâm chúng ta phải mở ra không có cùng tận. Hiện tại, tâm chúng ta không thể mở rộng thì chúng ta không thể dung chứa được dù là một người. Một người gây phiền não cho chúng ta thì chúng ta cũng không thể dung thứ cho họ.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta muốn mở rộng được tâm lượng thì chúng ta làm như trên Kinh đã dạy: “Tâm thường để trụ, độ thế chi đạo”.*** Tâm chúng ta phải thường nghĩ đến việc làm lợi ích cho chúng sanh”. Chúng ta khởi được tâm tạo phúc cho xã hội, tạo phúc cho cộng đồng thì tâm chúng ta ngày càng rộng mở. Ban đầu, chúng ta khởi được tâm mang lại lợi ích cho những người chúng ta ưa thích, những cộng sự của chúng ta. Dần dần, chúng ta mở được tâm mang lợi ích cho tất cả mọi người, thậm chí cả những người đã làm chúng ta đau khổ. Chúng ta không còn phân biệt, chấp trước.

Tới qua, trong buổi học “***Thái Thượng Cảm Ứng Thiên***” chúng ta biết rằng, tất cả những việc làm tốt, việc làm thiện của chúng ta đang dừng lại ở tâm ý thức. Tâm ý thức là tâm vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Chúng ta chưa làm được một cách tự nhiên rời xa tâm ý

thức. Hiện tại, chúng ta chỉ đang dừng lại ở làm việc tốt cho người chúng ta ưa thích, chúng ta làm tốt cho người để người đó làm tốt cho chúng ta. Chúng ta phải mở rộng tâm, chúng ta đem giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền đến với tất cả mọi người. Giáo huấn của Phật, của Thánh Hiền giúp chúng sanh chân thật có hạnh phúc.

Nhiều người có địa vị, tiền của, học vị nhưng họ không an vui, hạnh phúc. Địa vị, tiền của, học vị cao thì chúng ta sẽ càng có nhiều khổ đau. Nhiều người nói, từ ngày được tiếp nhận giáo huấn của Phật thì cuộc đời của họ nhẹ nhàng, an vui hơn rất nhiều. Nhiều người được tiếp nhận giáo huấn của Thánh Hiền nên cuộc sống gia đình của họ cũng hạnh phúc hơn. Chính vì rất nhiều người đã có đời sống hạnh phúc hơn nên chúng ta càng phải nỗ lực mang Phật pháp, mang giáo huấn Thánh Hiền đến với mọi người. Chúng ta làm để mang lại lợi ích cho người chứ không phải để phục vụ cho bá đồ của chúng ta.

Hòa Thượng nói: “**Phật Bồ Tát khởi tâm động niệm đều để cứu giúp tất cả chúng sanh khổ nạn. Tâm của các Ngài là chắc thật, vĩnh hằng, bất biến**”. Tâm của các Ngài “*đế trụ*” thường hằng. Tâm chúng ta thường thay đổi. Tâm của các Ngài vững chắc hơn cả kim cương, bê tông. Tâm của các Ngài không phải vật chất nên không thể bị hoại. Từng lời Phật dạy đều mang hàm nghĩa sâu vô cùng, vô tận. Tâm của chúng sanh thường “*sớm nở tối tàn*”. Ý niệm trước chúng ta nghĩ đến tạo phúc cho xã hội, cho chúng sanh nhưng ý niệm sau thì chúng ta cảm thấy tiếc nuối.

Hòa Thượng nói: “**Mỗi niệm chúng ta đều nghĩ đến tạo phúc cho xã hội, cho chúng sanh thì chúng ta cũng sẽ dần đạt được tâm thường hằng**”. Hiện tại, chúng ta làm những việc tạo phúc cho xã hội, cho chúng sanh vẫn ở trên ý niệm. Chúng ta chưa làm được một cách thường hằng, tự nhiên.

Hòa Thượng nói: “**Chư Phật Bồ Tát mong muốn tất cả chúng sanh khai ngộ, hiểu được chân tướng của các pháp, không còn mê hoặc, điên đảo. Chúng ta nhất định phải học tập các Ngài**”. Phật Bồ Tát dụng tâm hoàn toàn vì lợi ích chúng sanh. Chúng ta làm mà chúng ta có ý niệm vì ta, vì cái của ta đó là ý đồ phục vụ cho bá đồ của chính mình. Chúng ta có ý niệm sai thì chúng ta chắc chắn vẫn còn phiền não, khổ đau. Chúng ta vẫn phiền não, khổ đau thì chúng ta biết rằng ý niệm của chúng ta chưa đúng. Chúng ta muốn có tâm thường hằng, bất biến như Phật Bồ Tát thì mỗi niệm chúng ta phải nghĩ đến việc tạo phúc cho xã hội, cho chúng sanh. Khi chúng sanh nhận ra được chân tướng của vũ trụ, nhân sanh thì họ sẽ không còn mê hoặc, điên đảo.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập
mang lại lợi ích cho mọi người!*